

פְּרֻשַׁת עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשַׁת תְּרוּמָה - כָּלֵם בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה

"וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֵצֵי שִׁטִּים" (שמות כ"ה)

הארון היה אחד מכלי המשכן. היה זה ארון עצי שיטים, מצופה זהב מבית ומחוץ. הוא הארון שהיה לב לבם של חיי בני ישראל במדבר סיני. ובארון- הונחו שתי אבנים. שני לוחות הברית, אשר עליהם חרותים עשרת הדברות. מתחת לאבנים אלו הונחו שברי אבנים. שברי הלוחות הראשונים, שניפץ משה ברדתו מן ההר בראותו את העגל, אותו יצרו בני ישראל בהיעדרו. לוחות אותם ניפץ במיוחד למראה המחולות מסביב לעגל הזהב שהפך להם לאליל.

הארון עמד במשכן בביתו, שיוחד לו. ביתן הקרוי בלשון המקרא "קודש קדשים". רגל אדם לא העזה לעבור את פתח ביתן קדוש זה. רק הכהן הגדול נכנס אל מעבר לפרוכת, שהבדילה את קודש הקדשים משאר חלקי המשכן. פעם אחת בשנה הותרה לו הכניסה ביום כיפור, בשיאה של עבודת הקרבנות. כניסתו אל הקודש בישרה את רגע הסליחה והכפרה, את ההתקרבות והקשר המחודשים בין האלוקים לעמו.

הארון מסמל את התורה. הארון עצמו נעלם בסערת חורבן בית המקדש. הלוחות אבדו עמו, ועקבותיהם לא נודעו. אולם בידינו נותר ספר התורה. על כן ברור, שכל המשמעויות העולות מפסוקי פרשת הארון, חלות אוטומטית על התורה.

המתבונן יראה שצווים רבים בפרשה זו הקשור לבניית ארון הקודש, שונים הם מן

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונן אברהם וב"מ
ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה
עמית בן רבקה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
שלמה ודנה דוד וב"ב
נטלי בת יונית
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ינה
אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
איליה דורי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
דליה אפרת בת נעימה
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
סימי בת סוליקה
מזל בת חנה
אורן בן אסתר
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה
עינת בת רחל ברכה
נעמי בת רחל
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
אקבאל בת נושפארין
רמור פורטונה בת מיסה
רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה
דניאל רפאל בן חגית
איליה בן גוהר פנינה
ומירה בת מונאבאר-
נחום מל יוצאי חלציהם
מוריה בת רחל ברכה
נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה
טובה בת אורה
שלו בן מזל פתימה
איליה בן מאיה
יפה בת שרה- הצלחה ורפואה
נעימה בת שרה
מישא אסתר בת זוהרה
שאוול בן סילביה
יוסף חיים בן נסכה
ציון בן צ'חלה
יעקב בן אסתר
דוד בן זנה
כל עם ישראל

א אדר א תשע"ד		01/02/2014	
פרשת תרומה			
הפטרה: "השמים כסאי"- ישעיהו 10 שבת מברכין			
ר"ה	יציאה	כניסה	י"ם
18:25	17:52	16:35	
18:29	17:53	16:51	ת"א
18:28	17:53	16:41	ח"פ
18:25	17:55	16:54	ב"ש

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאיליה ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	--

שואל ומשיב בהלכה - אסור והתר

סיר בשרי שטעו ובישלו בו מאכל חלבי או להיפך, מה דין המאכל, ומה אנו עושים עם הסיר? וכאשר בישל מאכל פרווה בסיר בשרי, האם מותר לו לאכול את המאכל עם חלבי?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

סיר בשרי, שטעו ובישלו בו מאכל חלבי תוך עשרים וארבע שעות, או סיר חלבי, שטעו ותוך 24 שעות בישלו בו מאכל בשרי, הסיר נאסר וחייב בהגעלה, ואילו המאכל, שנתבשל מותר באופן שיש בו שישים פעם כנגד הקדירה, ובאופן שהוא מסופק או אינו יודע לבדוק, יחמיר ולא יאכל את המאכל שנתבשל.

אולם כאשר עברו 24 שעות מזמן הבישול הקודם ובישל מאכל חלבי בסיר בשרי או להיפך, המאכל מותר באכילה. אולם, כל זה דווקא כשהסיר היה נקי ואין שאריות שומן עליו. וכאשר הוא מסופק עם עברו 24 שעות, יש להתיר לאכול את התבשיל.

לענין מאכל פרווה, כגון אורז שנתבשל בסיר בשרי, שרחוץ יפה ואין שאריות עליו, לספרדים מותר מעיקר הדין לאוכלו עם חלב, אף שבישלו בסיר הזה תוך 24 שעות מאכל בשרי. אולם המחמיר תבוא עליו ברכה. ולכן, אדם שאופה עוגה פרווה בתנור, שהשתמשו בו לבשר לפני מספר שעות, אין העוגה נעשית בשרית, ומותר מעיקר הדין לאוכלה עם שתיית כוס חלב.

החסד שבצדקה

להלן סיפור שעובד מ"עמודי חסד" על הגאון רבי חיים יוסף גוטליב גאב"ד סטרופקוב זיע"א, ממנו ניתן ללמוד כיצד רבותינו כאשר קיימו את מצוות הצדקה, ידעו כיצד 'לעוטפה' בדרך שבה האדם הנהנה לא הרגיש שמקבל, זאת בהיותו נצרך אלא בזכות ולא בחסד.

לרבינו היה לו אוצר ספרים עשיר, ביניהם ספרים יקרי המציאות שעלותם האמירה שחקים. פעם שאלו הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז זיע"א (הצדיק חיים הלברשטאם מצאנז): "העניות והדחקות כה רבה בעולם, הכיצד אתם מרשים לעצמכם לפזר כספים מרובים עבור ספרים?".

את תשובת הגאון רבי חיים יוסף עלינו לשים על לוח ליבנו: "כאשר אני רוצה לתת תמיכה לתלמיד חכם וכן תורה- איני רוצה לתת לו את ההרגשה, שתומך אני בו בשל מצבו הכספי. לפיכך אני קונה אצלו ספר כלשהו בדרך כבוד, באופן זה רכשתי לעצמי כל כך הרבה ספרים!".

רצון יראיו יעשה

בבית הקברות בהר המנוחות גוש ד' חלקה כ"ב קבורות שתי נשים אחת ליד השניה. הגב' חיינה הוכמן ע"ה והרבנית דבורה מרים קווין ע"ה. מתיאור המלים המופיע על הקברים משמע שמדובר בשתי צדיקות שכל חייהן היו מוקדשות לשרת את הקב"ה. במשך חייהן, שתי הנשים היו ידידות קרובות ואף בעלות קרבה משפחתית (אחת מנכדות גב' הוכמן התחתנה עם אחד מנכדיה של רבנית קווין).

הגב' הוכמן נפטרה בשנת ה'תשל"ב בהיותה כבת 87 והרבנית קווין התבקשה לבית עולמה בשנת ה'תשמ"ג בהיותה כבת 110. מעל לפני השטח לא נראה שום דבר חריג, אבל מתחת לפני השטח מסתתר סיפור של השגחה פרטית: הרבנית קווין נפטרה במוצאי יום טוב ראשון של חג הסוכות. מנהג ירושלים כידוע הוא לקבור באותו יום ולא להמתין למחרת. המשפחה ידעה כי היא רכשה קבר בהר המנוחות ועל כן הודיעו לחברא קדישא על כך. אולם במחשבה שניה של המשפחה חשבו לקבורה בהר הזיתים ליד חבירה טובה שלה שנפטרה, בשם גב' גיטל בייטמאכר ע"ה.

מאחר והיה קשה להם להחליט מה הדבר הנכון ביותר לעשות, הם החליטו להתייעץ עם הגאון הרב חיים פינחס שיינברג זצוק"ל בשאלה זו. הוא פסק שאם החברא קדישא כבר פתחו את הקבר בהר המנוחות, יקברו אותה שם. אולם אם הם לא פתחו את הקבר, אזי יש לקבורה בהר הזיתים. הם התקשרו עם החברא קדישא והסתבר להם שכבר פתחו את הקבר בהר המנוחות. ועל כן לפי פסיקת הגאון, הרבנית קווין נקברה ליד חבירתה גב' חיינה הוכמן.

לרבנית קווין יש הרבה נכדים ב"ה. וחלקם אף לומדים בארץ הקודש בישיבות ובסמינרים. היא כתבה לכל אחד מהם בנפרד צוואה וביקשה שיפתחו אותה רק לאחר שהיא תיפטר. ביום שלאחר שקברו אותה בהר המנוחות, המשפחה בארץ ישראל מצאו את צוואתה והם גילו ששם היא ביקשה: "אנא קברו אותי ליד מחותנתי וחברתי הטובה ביותר הגב' חיינה הוכמן".

הקדשת העלון

לשאלות בהלכה

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עמנון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב יעקב בער רוזנבוים זצ"ל האדמו"ר מנדבורנה - נולד בסירט בשנת ה'תר"צ (1930). בזמן השואה נזהר לבל יכנס לפיו מאכלים אסורים. לאחר המלחמה סייע ליהודים בהברחת הגבול שהייתה בשליטת הקומוניסטים. בשנת ה'תש"ו (1946) החליט לעלות לא"י והצטרף לאוניית מעפילים. בספינה בנה חדרון מקרטונים ולא יצא ממנו כדי לא להיכשל במראות אסורות. בהגיעו לירושלים היה מתמיד בלימודו וישן רק שעות בודדות ביממה. הרבה בתעניות ובסיגופים.

בשנת ה'תש"ט (1949) עלה אביו לישראל והתיישב ביפו. ר' יעקב עבר לגור עמו והקים עמו את ישיבת "מאמר מרדכי" ביפו. בשנת ה'תש"כ (1960) עבר לגור בבני ברק. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תשל"ח (1978) מילא את מקומו והרחיב את החסידות ואף ליטאים הצטרפו לחסידות. בזמנו נבנתה קריית נדבורנה וביה"כ הגדול של נדבורנה בפאתי שיכון ויז'ניץ בבני ברק ("היכלי רוזנטל"). נהג לעשות תענית דיבור בימי שני וחמישי וכן מראש חודש אלול עד אחרי יום כיפור. **שקדן עצום. גאון בנגלה ובנסתר. עסק בקירוב רחוקים. רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. ענוותן מופלא. פיזר כספים בהצנע לכת וגמל חסדים.** נפטר ב-ז' אדר ה'תשע"ב (2012). חי כ-82 שנים. ציונו בהר-הזיתים שבירושלים.

אביו: ר' חיים מרדכי רוזנבוים. **אמו:** מרת סימה רייזל (בתו של רבי אליעזר זאב מקרטשניץ). **אשתו:** בתו של ר' משה הערש. **מרבותיו:** ר' יוסף צבי דושינסקי. **חברותא:** המקובל ר' אשר זעליג מרגליות. **מתלמידיו:** ר' נתן נטע לנדמן (מרבני חולון), ר' צבי גלבשטיין (רב קהילת בית וגן באלעד), ר' יוסף מוגרבי (מחולון). **בניו:** ר' אליעזר זאב (חתן ר' אהרן צבי וויצנר אב"ד פשמישל. כיהן כרב הקרייה בב"ב וממשיך מקום אביו). ר' מאיר יצחק אייזיק (חתן ר' זאב טברסקי. שימש כאדמו"ר בירושלים לאחר פטירת אביו). ר' אשר ישעיה (חתן ר' יהושע רוזנברגר. שימש כאדמו"ר בביתר לאחר פטירת אביו). ר' יוסף נפתלי (חתן ר' משה אליקים בריעה כהנא מספינקא. שימש כאדמו"ר באלעד לאחר פטירת אביו). ר' ישראל (חתן ר' חיים אליעזר הורנצ'יק, משגיח בישיבת נדבורנה). ר' אהרן דוד (חתן ר' צבי אלעזר ספרין מקומרנה בני ברק). ר' שמואל שמעלקע (חתן ר' מנחם דוד משאץ-ויז'ניץ). **חתניו:** ר' שלום אהרן אשכנזי (ר"י נדבורנה, בנו של ר' אלימלך אב"ד מלבורן), ר' זלמן שפירא (בן האדמו"ר מנארול), ר' אשר אנשיל כ"ץ (נכד האדמו"ר מתולדות אהרן-ירושלים) ור' נפתלי שיינבאלג (בן רבה של עדזשווער-אנגליה).

יפר הרב שפירא: סיפר לי יהודי, בדידיה הוה עובדה, שלפרקים היה חש במיחוש מסויים בגופו, ולאחר בדיקות שונות קבעו הרופאים כי יש צורך בניתוח על מנת לפתור את הבעיה, והציעו בפניו לערוך מיד את הניתוח. הלה עשה חשבון, כי כדאי להיענות למועד המייד ו לעשות את הניתוח, לפי שהמועד הניתן בדיחוי- זה מועד זה. הרי מועד זה לערוך את הניתוח במועד המייד, וכשמסקנה זו בידי עלה לרבינו לבקש ברכתו.

והנה, רבינו שומע את כל הסיפור והחישבו הנלווה, ומשיב כי עדיף להשאיר את העניין לאחר חג הפסח... הלה ניסה להסביר לרבינו כי מועד זה מתנגש באירוע משפחתי חשוב, אך רבינו בשלו: 'להשאיר את העניין לאחר חג הפסח'. כחסיד, לא הרבה לשאול, ועשה עפ"י הוראת רבינו. **מה רבה היתה הפתעתו, כי עד חג הפסח סיבת הניתוח נעלמה ואיננה...** במהלך החודשים שחלפו, כביכול יד נעלמה פתרה את המיחוש כלאחר יד, ועתה, אין כאן לא מיחוש ולא בית מיחוש... האירוע המשפחתי נערך כמתוכנן, ורק דבר הניתוח – הוא שנעלם מלוח הזמנים...

אל הרבי נכנס יהודי חשוך בנים ממרר בכי, החל לשוח כי זה עברו עליו שנים רבות, ולא שמע את קול הנער. "חשוך בנים אני ולא זכינו לחבוק פרי בטן", תינה היהודי את צערו כשמגיש את הקוויטל לרבינו. הרבי מביט אל היהודי, אוזח את הקוויטל, ועיניו הקדושות ראות. לפתע פוסק רבינו את פסוק וואומר: **"מדוע אתה בוכה ואני רואה לך בנים!"**. **כעבור שנה נכנס אל הקודש פנימה לבשר את בשורתו אשר התבשר.**

כך היה אצל אברך צעיר המתגורר בבני ברק, שזה שנים רבות לא נפקד בזרע של קיימא, הקפיד הלה להתברך אצל ברכותיהם של רבים וטובים. מה גם הרבה לדרוש ברופאים, אך מה' מצעדי גבר עוד לא הגיע הקץ לישועתו. האברך שמע מידידו כי בעיר שוכן הרבי מנדבורנה, וידיו רב לו בפקידת עקרות והמשכת ישועות מעל הטבע. האברך נכנס יחד עם נוות ביתו אל מעונו של הרבי זכותו יגן עלינו, בבקשה שימשיך לו את ישועתו. רבינו האציל עליהם מברכות קדשו, אך האברך עדיין מתעקש ובקשה חדה בפיו: כי **מעוניין הוא בהבטחה דייקא** – כשאף מצהיר במפורשות כי מנגד הבטחה זו- באם יענה, יבטיח אף הוא לפעול גדולות ונצורות בעבודת השם. קם רבינו מכסאו ומתחיל להלך בחדרו אנה ואנה. האברך עומד לבקש על נפשו כי יאיר את ביתו באור השמחה לשמוע את קולו של הנער. רבינו מתיישב על כסאו ומתחיל להלום על השולחן כמה פעמים, כשבתוך כך מסתכל הרבה בציפורניו – כידוע בהנהגתו העילאית הסמויה בזה. לבסוף נענה רבינו: **"במועד כך וכך תיוושע בבשורת בן"**. **ההבטחה התקיימה במלואה ובדיוק נמרץ – חתם האברך את סיפורו בקול צהלה.**

כה העיד על עצמו רבינו: **"ברגע שיהודי עומד על מפתן דלתי ואוחז בידית ביתי; יודע אנוכי מהי שאלתו ומה מצוקתו; ואת התשובה בו אמור אני להשיבו!"**. ממשיך רבינו להוסיף: **"אך לא אמהר ואחפוז להשיבו על-אתר, אתן לו לשוח את מצוקת לבבו לשמוע את דבריו במלואם; מה גם שלא יהלך בתחושה כוזבת שאם היה מסביר כך וכך הייתה התשובה שונה..."** צא וראה גודל אהבתו אל כל יהודי ויהודי באשר הוא.

בעת ביקר פעמים רבות הרה"ק ה"בית ישראל" מגור אצל רבינו בעל ה"דבר חיים" זי"ע, הביט על בנו, ולא הוריד את עיניו ממנו. לאחר מכן התבטא למשמיו: **"הראיתם? כי בנו של רבי חיים מרדכי (רבינו הקדוש) השכינה שרויה על פניו!"**.

צְדָקָה תְּצִיל מְמוֹת

עד כמה גדולה מעלת זכות הצדקה- לא ניתן להעריך ולשער. לא בכדי אמרו רבותינו כי צדקה תציל ממוות! לפני כשנה נפגע יהודי צעיר, בתאונת דרכים קטלנית ל"ע. הוא הובהל בשל מצבו הרפואי בדחופות לבית-הרפואה ואושפז במחלקה לטיפול נמרץ. הרופאים עמלו במשך מספר ימים בניסיון להעירו אך לשווא.

מנהל המחלקה ניגש לבני המשפחה שעמדו בסמוך למיטתו ובפנים חמורי סבל הסביר, כי **מדובר במוות קליני**. לשאלתם כיצד הגיע למצב זה ומה הרפואה יודעת על אנשים הנמצאים במוות קליני, ומה צפוי להיות עימו הסביר, כי מצב זה נגרם כאשר מפסיק הלב לפעום ולספק דם וחמצן למוח. וכי מצבו הנוכחי עלול להימשך תקופה ארוכה, ואף אם יתעורר ממצבו, לא ניתן לקבוע, האם חלילה נגרם נזק מוחי או גופני. למשמע הדברים הללו היוצאים מפי הפרופסור חוורו פניהם.

לאחר מספר ימים בפתע פתאום בבוקר יום **התיישב מיודענו במיטת חוליו וביקש לשתות**, וזאת למראה עיניהם של הרופאים שנכחו באותה שעה בחדרו בשל ביקור רופאים. מצבו הרפואי השתפר משעה לשעה והוא הועבר למחלקה אחרת. חלפו מספר ימים ומיודענו נשלח לבדיקות מקיפות כדי לברר מה מצבו. **כל תוצאות הבדיקות היו תקינות ב"ה והראו, כי הינו בריא לחלוטין ולא נגרם שום נזק ב"ה והינו כאחד האדם**. ובסיכומו של עניין, הוא נשלח לביתו וזאת לשמחת כל בני משפחתו.

בשובו לביתו, סיפר לבני משפחתו מה שחווה וראה במהלך הימים, שהיה השרוי במוות קליני וכך סיפר מיודענו: 'העלו אותי למעלה דרך ארוכה כאשר אני רואה בסופה שני חדרים- האחד מואר ואילו השני חשוך. אני ממשיך בדרכי ואיני יודע ומבין, לקראת מה אני הולך'.

'כולי מלווה בחששות אין קץ, כשאני מבין להיכן מוליכים אותי. כאשר הגעתי בסוף הדרך, נעמד לפתע פתאום יהודי מכובד בעל פנים מאירות, שהיה נראה כצדיק גדול ולא נתן למלווים להמשיך להוביל אותי. הללו ניסו בכל מיני דרכים להעביר אותי הלאה, אך לשווא היה מאמצם. **הצדיק מיאן בכל פנים לבקשתם, ושיגר אותי בחזרה ולא הסכים בשום פנים ואופן, כי שאר למעלה, וכאן התעוררתי!**'

חלפו ימים והסיפור נשאר בגדר תעלומה **מיהו אותו צדיק, שהציל את מיודענו ובשל איזה מעשה זכה לכך?! באחד מן הימים הביאו לידי תמונות רבנים צדיקים ואדמו"רים מהדור הזה ומהדור הקודם, וזאת כדי לנסות ולהבין מיהו הצדיק**. כאשר הגיע היהודי לתמונתו הק' של מרן כ"ק האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א, קרא בהתלהבות: **'הנה הצדיק! זה הוא!** ובקולו נשמעה התרגשות עצומה.

שאלו אותו בני המשפחה בתמיהה: 'מה לך ולצדיק הזה? מאין אתה בכלל מכיר אותו, מה הקשר שלך אליו, ומדוע פעל הוא למענך?'" (הפליאה לשאלתם נבעה, שכן מיודענו הוא בני עדות המזרח והרבי מבני עדות אשכנז ורחוק מרחק מזרח ממערב מחסידות ויז'ניץ).

או אז נזכר היהודי שמספר חודשים לפני אותה תאונת דרכים שהתרחשה, ביקרו בביתו שתי אברכים חסידיים, כשבדיהם תמונתו של מרן האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א **וביקשו להתרימו עבור מוסדות האדמו"ר**. הלה הוציא מספר קופות צדקה שבביתו, שכן מדי יום ביומו נוהג הוא בטרם יציאתו לביתו לתרום סכום כסף בקופות. הסכום שנצבר בקופות אלו היה הגון ביותר, ובנוסף הוסיף סכום מכובד מכיסו עבור המוסדות.

הוסיף מיודענו בהתרגשות אין קץ והוסיף: **"כעת נוכחתי לדעת, מה הוא מעלתה הגדולה של הצדקה שעשיתי, שכן הרבי בכבודו ובעצמו הצילני מן המיצר!"**. למשמע דברים אלו בני המשפחה התקשרו למשרדי מרכז חסידי ויז'ניץ בארה"ק, על פי הכתובת הרשומה שהופיעה על הקבלה שקיבל לידי. וסיפרו בהתלהבות את הנס המופלא. אשר אירע במשפחתם."

זְכוּת קִיּוּם הָעוֹלָם

סיפר הרב יחזקאל סרנא זצוק"ל, ראש ישיבת חברון, על ישיבה אחת הנוהגת, מזה שנים רבות, לקבץ מידי שבוע סכום כסף, אותו היא מעלה תרומה להחזקת הישיבה. אבל, על פי רוב, הסכום אינו מגיע גם לעשר לירות. שאלו את הרב: "וכי מ"תרומות" כאלה יכולה הישיבה להתקיים?". השיבם: **"הישיבה, אמנם, אינה יכולה להתקיים מתרומות שכאלה, אולם ברור לי, כי בזכותן של נשים צדקניות שכאלה העולם מתקיים ..."** (סיפורי צדיקים)

למכירה תפילין, מזוזות וספר תורה ברמת הידור גבוהה, ע"י תלמיד חכם ירא שמים (עם תעודה). כתב ספרדי.
הרב שמעון 052-7140499. (ניתן להשאיר הודעה)

הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זיזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
אברהם בן מלכה ז"ל

לע"נ

תנצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מסעוד בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלטר

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת נתון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מוסדי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה